

- 4) Articolul 1 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2004/18, respectiv articolul 2 [alineatul (1) punctul] 6 litera (c) din Directiva 2014/24 trebuie interpretate în sensul că aceste dispoziții se opun *ex tunc* recunoașterii unor efecte juridice produse de un antecontract de vânzare precum cel în discuție în procedura principală?

- (¹) Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO 2004, L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).
- (²) Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).
- (³) Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO 1989, L 395, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 237).

Recurs introdus la 26 ianuarie 2023 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea extinsă) pronunțate la 16 noiembrie 2022 în cauza T-469/20, Țările de Jos/Comisia

(Cauza C-40/23 P)

(2023/C 173/20)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Stromsky, H. van Vliet, I. Georgiopoulos, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Regatul Țărilor de Jos

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii din 16 noiembrie 2022, Țările de Jos/Comisia, T-469/20, EU:T:2022:713, pronunțată de Tribunal (Camera a șaptea extinsă);
- respingerea celui de al patrulea și a celui de al cincilea motiv prezentat în cauza T-469/20;
- exercitarea posibilității pe care i-o recunoaște articolul 61 primul paragraf a doua teză din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, soluționând ea însăși litigiul și declarând acțiunea în integralitatea sa ca nefondată, și
- obligarea Regatului Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă un motiv unic, compus din două aspecte.

În decizia (¹) în discuție în primă instanță (denumită în continuare „decizia în litigiu”), Comisia a declarat o măsură compatibilă cu piața internă, fără a se pronunța în mod definitiv asupra calificării sale drept ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

Prin intermediul primului aspect al motivului unic, Comisia susține că Tribunalul a comis o eroare de drept atunci când a considerat că ea nu poate adopta o decizie de a nu ridica obiecții în sensul articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2015/1589 (²) decât dacă s-a pronunțat mai întâi asupra calificării drept ajutor de stat a măsurii pe care o examinează. Comisia susține că diferitele metode de interpretare a dreptului Uniunii nu susțin această concluzie. Comisia susține printre altele că hotărârea atacată este contrară obiectivului urmărit de legiuitorul Uniunii de a stabili rapid dacă măsurile sunt compatibile cu piața internă. Astfel, în cazul în care Curtea ar confirma hotărârea atacată, acest lucru ar putea face ca Comisia să fie obligată să procedeze la o examinare lungă și superfluă a aspectului dacă o măsură determinată îndeplinește toate criteriile prevăzute la articolul 107 alineatul (1) TFUE, în pofida faptului că ea este în orice caz convinsă că această măsură este compatibilă cu piața internă.

Prin intermediul celui de al doilea aspect al motivului unic, Comisia susține că Tribunalul a comis o eroare de drept atunci când a considerat că decizia în litigiu încalcă principiul securității juridice. Dimpotrivă, prin adoptarea deciziei în litigiu, Comisia a consolidat securitatea juridică, declarând măsura în cauză compatibilă cu piața internă de îndată ce a ajuns la această concluzie.

(¹) Decizia C(2020) 2998 final a Comisiei din 12 mai 2020 privind ajutorul de stat SA. 54537 (2020/NN) – Țările de Jos, Interzicerea utilizării cărbunelui pentru producerea de energie electrică în Țările de Jos.

(²) Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015, L 248, p. 9).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 3 februarie 2023 –
WY/Laudamotion GmbH, Ryanair DAC**

(Cauza C-54/23, Laudamotion și Ryanair)

(2023/C 173/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant: WY

Pârâte: Laudamotion GmbH, Ryanair DAC

Întrebările preliminare

- 1) Un drept la compensație pentru o întârziere de cel puțin trei ore a zborului, în sensul articolelor 5, 6 și 7 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 (¹), este în general exclus atunci când, în caz de întârziere prelungită iminentă, pasagerul utilizează un zbor de înlocuire rezervat de el însuși, ajungând astfel la destinația finală cu o întârziere de mai puțin de trei ore sau, în această situație, un drept la compensație poate fi, în orice caz, luat în considerare dacă înainte de momentul-limită la care pasagerul trebuie să se prezinte la înregistrare există deja indicii suficient de sigure că la destinația finală va exista o întârziere de cel puțin trei ore?
- 2) În cazul în care la prima întrebare trebuie să se răspundă în acest din urmă sens: în situația menționată, dreptul la compensație pentru o întârziere de cel puțin trei ore a zborului, în sensul articolelor 5, 6 și 7 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004, presupune ca pasagerul să se prezinte la timp pentru înregistrare în sensul articolului 3 alineatul (2) litera (a) din regulament?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218, rectificare în JO 2016, L 94, p. 17).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší správní soud (Republica Cehă) la 2 februarie
2023 – JH/Policejní prezidium**

(Cauza C-57/23, Policejní prezidium)

(2023/C 173/22)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din procedura principală

Reclamant: JH

Pârât: Policejní prezidium